

El seu darrer poema:

Senyor, Jesús,
esteu en la Creu
tot just dins del lloc
del qui presideix.

Petit ciri encès
de Calze esplendent
Corona del Regne,
compassiva i tendra.

I, per a l'Esperit,
de l'Amor encès
fent Rotllana
amb la Fe viva
de l'Amor de Déu.

Rosa Fabregat i Solé

Lleida, 18 de maig del 2020

Rosa Fabregat i Solé

Lleida, 2 de juny del 2020

En el nostre record quedarà la teva
imatge,

El teu Germà, Nebots, Germà Polític i
família tota.

OFRENA A LA MARE DE DÉU DEL BLAU

Al turó de la Seu Vella,
Sota un cel pur i serè,
Àngels canten prop la Verge,
La del Blau Mare de Déu.
Catedral, magnòlia immensa,
Seu de la Verge del Blau.

Pla de Lleida, lliris blaus,
Vora el Segre als vostres peus;
Fan mirall a les estrelles,
Incensant al Temple Sant.
Lleidatans i lleidatanes
Preguem, doncs, vora el Setial.

Els estels, que vos ulls clouen,
Llagrimosos prop la Creu;
Eternals llums d'estelada,
Fan Corona Virginal,
On la pedra ha fet ferida
Blau vivent celestial.

Volta blava. Mantell blau,
Sobre es claustres de la Seu;
Sant Maria l'Antiga,
De Roca esdevé Cristall,
Flamarada d'Amor viva,
Vers el pobre mestre errat.

Dues Flors al mateix Arbre;
Mateixa saba d'Amor;
Colom blanc, Etern Paràclit,
Ajocant-se en Branca humil,
L'altra mà, Tronc celestial,
de Déu Pare, Infant diví.

María en sa dormició,
Pels àngels Assumpta als Cels;
Blau d'Amor, Blau de Perdó,
Blau de Glòria, Blau de Pau...
De la Catedral l'Emblema,
dels Ilerdencs, Mare i Reina.

Rosa Fabregat i Solé